

[Chr. Christensen]

de, og vi måtte utålmodigt flere gange efterlyse en forklaring eller en afklaring.

Den 11. november præsenterede regeringen så forligspartierne for et forhandlingsoplæg, der ikke indeholdt noget forslag til, hvordan kapital til lav rente skulle overføres til landbrug og byggeri. Derimod var oplægget så præget af LOs og socialdemokratiets mærkesager som ØD, OD og rentefradragets bortfald, som jo var forliget uvedkommende, at vi kun kunne opfatte det som et valgoplæg. Dertil kom det afgørende, at regeringen ikke ville afstå fra om nødvendigt at bruge tvang over for pensionskasser og forsikrings-selskaber.

Konklusionen måtte for os være, at regeringen var kørt fast, og at den ikke magtede at frigøre sig fra LO i en sådan grad, at den kunne opfylde folketingets beslutning af 8. oktober om specielt at gennemføre hjælp til landbrug og byggeri.

På den baggrund fremsatte hr. Niels Helveg Petersen på det radikale venstres og kristeligt folkepartis vegne forslag til motiveret dagsorden, hvorefter folketinget opfordrede regeringen til at opgive sine planer om tvangsindgreb over for anbringelse af pensionsmidler og pålagde regeringen at fremlægge forslag til forbedring af finansiering for landbrug og byggeri. Det var dette forslag mod tvangsindgreb over for pensionsmidler, der væltede den socialdemokratiske regering.

Så fik vi valg, og vi fik en ny socialdemokratisk regering, der nu her i tirsdags i åbningstalen meget prisværdigt siger, at der nu må gennemføres en finansieringsreform, som kan skaffe boligbyggeriet og landbruget indekslån til lav rente. Og så hedder det videre:

»Det er fortsat regeringens opfattelse, at en sådan reform kan baseres på frivillige aftaler om placering af midler fra den altovervejende del af pensions- og forsikringsordningerne.«

Vi må jo sige: så vidt, så godt. Men så fortsatte statsministeren:

»Forudsætningen herfor kan være, at man må sikre sig mod konkurrenceforvridning gennem lovgivning for visse mindre områder.«

Altså igen tvangsforanstaltninger. Og så er vi præcis det samme sted, som vi var hin 11. november, da forligssamarbejdet brød sam-

men, fordi regeringen ikke ville opgive tvangsforanstaltninger.

Det er jo en meget interessant politisk situation, men den bliver ikke mindre interessant af, at de partier, der stemte for omtalte dagsorden mod tvangsforanstaltninger og dermed væltede regeringen, stadig har flertal i dette ting. Det lugter af politisk selvmord for regeringen, eller også er det udtryk for en utrolig arrogance over for et flertal her i folketinget, eller også har regeringen fået løfter fra et af partierne om, at det vil skifte holdning og dermed løbe fra sit ansvar for den vedtagne dagsorden af 12. november, der pålagde regeringen at opgive planerne om tvangsindgreb over for pensionerne.

Vernes og SFernes holdning kender vi jo. Det skal blive meget interessant at følge den videre udvikling i denne sag, som kan blive en prøve på, om regeringen mener noget med det, når den i tirsdags indbød til et bredt samarbejde.

Men under alt dette står landbruget og byggeriet stadig uden hjælp, og tvangsauktionerne og konkurserne raser uhindret videre, og derfor skal der fra vor side endnu en gang lyde det gode råd til regeringen: opgiv de planer om tvangsindgreb mod pensionerne og gennemfør så en frivillig ordning, så vi kan få hjælpen ud hurtigst muligt.

I morgen skal regeringen have forhandling med landbruget, og da må den gøre sig klart, at der skal mere til end kapital og indekslån. Negativ indkomstskat og rimelige prisforhøjelser, som nævnt af statsministeren, er positive foranstaltninger. Den negative indkomstskat bør for øvrigt også omfatte håndværk og industri. Men akkordordninger med henblik på at nedbringe gælden på landbrugsejendomme, der på længere sigt må anses for bæredygtige, og yderligere adgang til K-lån må også ind i billedet. På længere sigt må afskrivningsreglerne forbedres gennem afskrivning på genanskaffelsesværdier, ligesom kapitalvindingsskatten, skatten på produktionsjord og skatten på erhvervsformue må afvikles.

Regeringens forslag om adgang til, at enkeltmandsvirksomheder kan få de midler, der investeres i virksomheden, beskattet på linje med selskaber – den såkaldte virksomhedsskat – vurderer vi positivt. Fradrag for dokumenterede vedligeholdelsesudgifter for boliger på 10.000 kr. som foreslået af Hånd-